

“La publicació de les balances fiscals és la primera condició irrenunciable”

Sovint us caricaturitzen com algú que vol ser ministre. Però, deixant de banda les simplificacions, hi pot haver les condicions perquè un representant del catalanisme polític en nom de CiU pugui participar directament en un govern a Espanya, després del 9 de març?

—Ara mateix torneu a incidir en la caricatura del ministeri. Què hi farem? Però l'objectiu de CiU no és tant de participar en cap govern de l'estat com de poder condicionar de manera efectiva la política que es faci des d'aquest govern. Si hi ha les condicions que exigim, no hi veig cap inconvenient, en una implicació seriosa, sempre que sigui beneficiosa per als interessos de Catalunya. El PNB, ERC també l'han plantejada. Ara bé, hi ha més alternatives.

—**Artur Mas va dir solemnement al parlament que només serà president de la Generalitat per les urnes, i així va descartar qualsevol intent de pacte amb el PSOE per a trencar el tripartit. Ho deia quan feia uns quants dies que Pere Macias, el seu número dos, havia dit que Montilla podria deixar de ser president de la Generalitat després del 9 de març. Amb les declaracions de Mas, finalment preval la vostra estratègia postelectoral?**

—No crec que hi hagi estratègies diferents i, en definitiva, tothom entén que el govern de Catalunya s'ha de decidir aquí, i que ha de ser avalat pel suport dels ciutadans d'aquest país expressat a les urnes. Ara, en política no hi ha accions isolades, sense efectes ni reaccions, i el fet és que un hipotètic acord entre CiU i el PSOE per a la governació de l'estat també faria canviar la situació política a Catalunya.

—**Sou partidari de fer valer políticament el pes de CiU a Madrid, com heu fet tradicionalment, per negociar amb el govern espanyol de torn. Heu dit que no podeu fer res amb**

Josep Antoni Duran i Lleida (el Campell, la Llitera, 1952), secretari general de CiU i president del comitè de govern d'Unió, és el cap de llista de la federació al Congrés de Diputats. Amb la fortuna del qui ha vençut l'adversitat —fa pocs dies que ha superat amb èxit una operació de tumor al pulmó— encara els comicis amb la voluntat de fer de CiU una peça clau de la política espanyola.

un PP que no retiri el recurs contra l'Estatut al Tribunal Constitucional —Rajoy ja ha dit que no el retiraran. També heu dit que respectareu la llista més votada... No són massa condicionants?

—El pes de CiU es pot fer valer de moltes maneres i hauriem de deixar de pensar només en pactes hipotètics. Si el nombre d'escons ens permet de condicionar la política de qualsevol govern, aquest serà el millor escenari per a defensar els interessos de Catalunya, sense cap lligam ni *parti pris* amb ningú. Si algú vol pactar amb nosaltres, ja ens ho dirà i ja en parlarem, però que sàpiga d'entrada quines són les condicions irrenunciables.

—**De tota manera, vist que el PP no retira el recurs de l'Estatut, descarteu d'arribar a acords amb un PP que us necessités per a governar?**

—No es pot pactar amb un PP que defensa les tesis que defensa i que practica una política del tot injusta amb Catalunya. Però ha de quedar molt clar que l'enorme dificultat de pactar amb el PP no ens convertirà en ostantges del PSOE, ni el PSOE pot esperar que nosaltres li donem suport en canvi de pràcticament res, perquè amb nosaltres això no els funcionarà.

—**Si aconseguís l'objectiu de ser decisius al Congrés, com ho fareu**

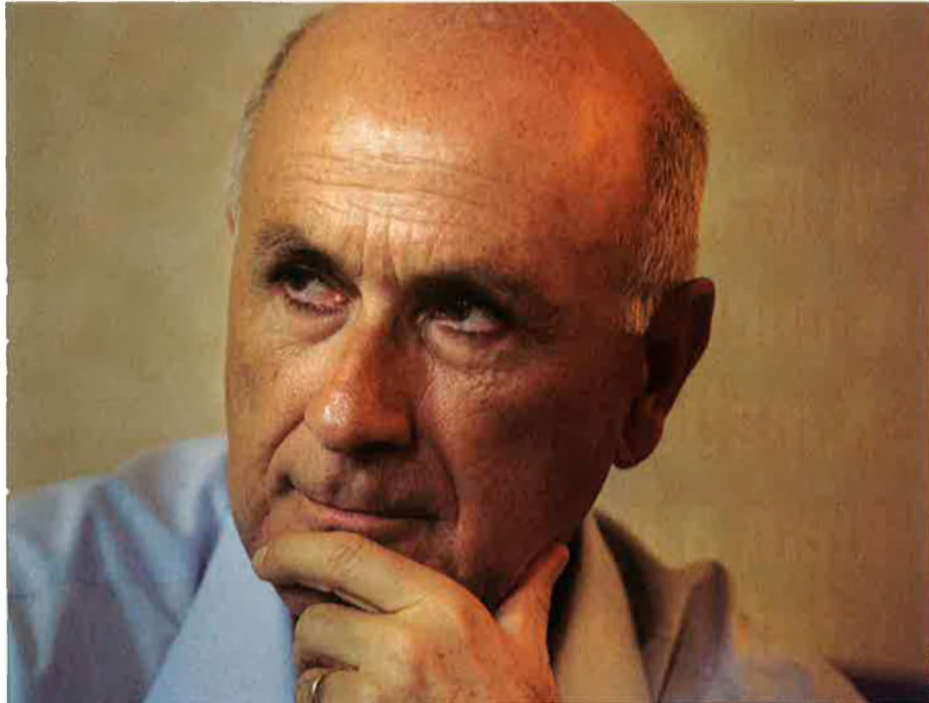
per cobrar a l'avançada, tal com va dir el president Pujol que caldria fer d'ara endavant?

—La frase del president Pujol va ser molt gràfica i il·lustrativa, però el govern no és una botiga en què avui no es fia i demà sí. Hi ha moltes maneres de garantir l'efectivitat d'un acord i una és la mateixa estabilitat del govern si els compromisos s'acompleixen. Nosaltres no tenim cap compromís amb ningú ni hem de fer president del govern cap candidat concret. El nostre compromís només és amb Catalunya.

—**CiU ha aconseguit de pactar mesures econòmiques amb el PSOE aquesta legislatura. A la vinent, què seria bàsic d'aconseguir en aquest àmbit?**

—El nostre model econòmic sempre ha volgut afavorir l'esforç i l'economia productiva, i això és bo tant per a Catalunya com per a l'interès general. Avui dia cal una rebaixa efectiva de l'impost de societats, a més de continuar aplicant les mesures de protecció als autònoms i d'impuls a l'estalvi, a la investigació, la innovació i la internacionalització. Una economia forta i seriosa, basada en l'esforç, és l'única garantia per al benestar i el progrés.

—**Un dels reptes d'aquesta legislatura per a Catalunya és la negociació d'un nou model de finançament**

autonòmic. L'Estatut és una base adequada per a resoldre els problemes de finançament de Catalunya?

—L'aplicació plena i íntegra de les previsions de l'Estatut milloraria molt el finançament. Això, és clar, hauria d'anar acompanyat d'una nova llei de cessió de tributs i de la modificació de la LOFCA en el sentit d'incloure una clàusula d'excepció per a Catalunya.

—Les forces catalanes aniran unides per a negociar el finançament o cadascú correrà per la seva banda, com va passar amb l'Estatut?

—Això no m'ho hauríeu de demanar només a mi. Però, ho reitero, l'aplicació de l'Estatut seria una millora importantíssima en el finançament de Catalunya.

—L'Espanya plural de Rodríguez Zapatero ha arribat on ha arribat. Vosaltres defenseu un model confederal, en el qual Espanya reconeix la plurinacionalitat plenament. Vist que l'Espanya amiga del PSOE arriba on arriba, no us sembla un objectiu fins i tot més complicat que la independència?

—Costa molt de posar etiquetes al model que defensa cadascú, però nosaltres defensem un model d'estat plurinacional, pluricultural i plurilingüístic, i l'objectiu pel PSOE ha estat sempre la confederació. I el fet cert

és que el PSOE, realment, ha arribat fins a on ha arribat encara que ho hagi dissimulat amb cara amable i que l'actual govern de Catalunya hi hagi volgut fer els ulls grossos. Això no vol dir que una Espanya veritablement plural resulti impossible, perquè arribarà un moment en què els uns i els altres hauran de deixar de fer demagògia respecte a Catalunya i els ànims s'asseranaran. Ara mateix hi ha molt terreny per recórrer només fent complir l'Estatut.

—Una de les preocupacions d'aquestes eleccions, a Catalunya, és com hi afectarà la desmobilització. Creieu que el catalanisme, avui, es troba especialment desmotivats?

—No crec que sigui un problema exclusiu del catalanisme, sinó que el cansament i la *desafecció* abasten tot el ventall polític. Però a les files del catalanisme aquest problema el reforça un sentiment de frustració. Costa d'entendre que la força política que va guanyar les eleccions al Parlament de Catalunya hagi estat exclosa per uns pactes que mai no han estat exposats als electors. Això origina un desencís notable.

—La sensació que amb el *peix al cove* no s'acaba d'assolir mai allò desitjat, explica, en part, aquest desencís en el món del catalanisme polític?

—Aquesta política va tenir una raó de ser i els ciutadans de Catalunya veien que el seu vot servia cada dia per a més a coses concretes. La situació actual sí que porta desencís perquè les actuals institucions de Catalunya han deixat de complir les seves responsabilitats i s'han situat en una òrbita de supeditació als interessos del PSOE, sense que Catalunya hi hagi guanyat res.

—En aquestes eleccions, CiU també s'hi juga la seva estabilitat? Ho dic perquè hi ha qui, de dins la federació estant, considera que uns resultats no gaire bons poden reactivar les diferències entre UDC i CDC?

—Fa anys i anys que des de fora de CiU es parla de diferències i de trencament entre Unió i Convergència, però la federació continua i és la força més votada a les eleccions catalanes, i tot indica que continuarà així.

—Donaríeu suport a un PSOE que us necessités a vosaltres, però també a ERC i ICV?

—Nosaltres no anem a les eleccions per donar suport al PSOE, sinó que tenim uns compromisos molt clars amb el país. Si aquesta hipotètica entesa complís les nostres condicions i fos bona per a Catalunya, és clar que caldria estudiar-la.

—I continuem amb les hipòtesis, si el PSOE pot formar govern amb acords puntuals amb vosaltres i, posem per cas, el PNB, creieu que això pot posar en contradicció el tripartit?

—Torno a dir que són dos àmbits diferents, però que la lògica els omple de connexions. Jo suposo que el tripartit entraria en una etapa d'instabilitat, però no es tracta de fer suposicions, perquè ha demostrat una gran cohesió d'interessos.

—Si finalment no es publiquen les balances fiscals, mantindreu la decisió de no donar suport a la investidura de Zapatero, si es dona el cas?

—La publicació de les balances fiscals és la primera condició irrenunciable. A Alemanya són comptades fins al cèntim d'euro, i és la manera de posar fi a tanta demagògia. La publicació de les balances fiscals és la primera condició irrenunciable.

Enric Rimbau